திராவிடநாடு

8—58 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

பாராயோ தமிழ் மறவா?

—(நா. தேசிகன்)—

போர்முரசம் கேட்டவுடன் புலியெனவே பொங்கியெழும்
பார்புகழும் தமிழ்மறவா பாராயோ? நின்னாட்டின்
பேர்கமழும் புகழெங்கே? பேசரிய திறமெங்கே?
தார்தவழும் மார்பெங்கே? தனித்தமிழர் வாழ்வெங்கே?

வரிப்புலியே குகைநீங்கி வெளியேவா! இருட்டறையில்
இருப்பதைநீ மறந்தாயோ? இன்னலுற்றே திருநாட்டார்
இரப்பதைநீ உணராயோ? இறப்பதையும் காணாயோ?
பொருப்புடைய தோளுடையாய் புறப்படடா வாழ்ந்திடவே!

புறங்கண்டாய் பகைவரைநீ; போரினிலே பகைவர்புகழ்
திறங்கண்டாய்! பாரிலுள்ளார் செல்வமெனப் போற்றுதற்கே
அறங்கண்டாய்! மொழியினிலே அனைத்துலகும் இயற்றாத
புறங்கண்டாய்! அகங்கண்டாய்! புதைந்தனவோ நின்வாழ்வே?

வாழ்ந்திட்ட கதையுண்டு; வாழ்வெங்கே? இன்றேநீ
தாழ்ந்திட்ட வகையென்ன? தமிழ்மொழியின் உயர்வெங்கே?
வீழ்ந்திட்ட பகையெங்கே? வெல்புலியே நெடுந்துயிலில்
ஆழ்ந்திட்டாய் அதனால்தான் அடைந்தாயோ இந்நிலையே!

கேளுமா சேதி!

அமெரிக்கர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 200 கோடி கோப்பைத் தேனீர் குடிக்கிருர்கள்.

உலகிலேயே அதிகமாகத் தேனீர் குடிப்பவர்கள் சீனர்கள். இரண்டாவது பிரிட்டிசாரும், மூன்ருவதாக இந்திய மக்களும், நான்காவதாக அமெரிக்கர்களும் அதிகமாகத் தேனீர் குடிக்கிருர்கள்.

தேயிலையை அமெரிக்கர்கள் ஒரு காலத்தில் ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதி வந்தார்கள். அமெரிக்காவில் ஒரு பெரிய சண்டை ஏற்படவும் தேயிலை காரணமாக இருந்தது. அந்த அமெரிக்கர்கள் தான் இப்பொழுது ஆண்டுதோறும் சாதாரணமாக 10 கோடி ராத்தல் தேயிலையைப் பயன்படுத்தி வருகிருர்கள்.

*

ஒன்றுபட்ட உள்ளங்கள் இணைவதை எவராலும் தடுக்க முடியாதன்ரே! எலிசபெத் என்பார், பிரிட்டனின் முன்னுள் அமைச்சர் ஸ்ட்ராச்சியின் திருமகள். அவர், இந்தகிழமை அமீத் அல்குவாதி எனும் பேராசிரியரைத் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கிருர். இப்பேராசிரியர், அண்மையில் புரட்சி நடைபெற்ற ஈராக் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்! ஈராக்கைக் கடித்துத்தின்றுவிடலாமா என்கிற நிலையில், பிரிட்டிஷ் அரசு இருக்கின்ற நேரம், இது. இக்காதலர்களோ, அது எதையும் எண்ணவில்லை. எப்படி எண்ணுவர்? கண்ணும் கண்ணும் கலந்துவிட்டபிறகு, கடலும், மலையும், கூச்சலும், குண்டுமாரியும் ஒருபொருட்டோ!! புதுமணம் புரிந்துகொண்ட இருவரும், விரைவில் ஈராக்குக்குப் போய், புது ஆட்சியின் நிழலில் பூரிப்போடு வாழப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

*

உலகக் கோளத்தைப் பார்த்தால், வட அமெரிக்காவுக்கும் ருசியாவுக்குமிடையே சின்னஞ்சிறு கடல் மட்டுமே தடையாகயிருப்பது தெரியும். வட அமெரிக்காவிலுள்ள அலாஸ்காவிலிருந்து, ருசியாவிலுள்ள சைபீரியாவுக்கு "பேரிங்கடல்" எனும் சிறு கடலொன்றைத் தாண்டிவிட்டால் போய்விடலாம். இந்தக் கடலுக்குள், பாதை அமைத்து, அந்தப் பாதைக்குள் இரயிலையும் கார்களையும் போகச்செய்யலாம் என்று சமீபத்தில் ருசிய விஞ்ஞானியொருவர் வெளியிட்டிருக்கிருர்! அமெரிக்காவையும் ஆசியாக் கண்டத்தையும் இணைக்கின்ற இத்திட்டம், அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளின் மனதில் பரபரப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. வாஷிங்டன் நகரைச்சேர்ந்த அமெரிக்க சட்டசபை உறுப்பினர் வாரன் மெக்னுசான் என்பார், முழு விபரங்களையும் தருமாறு, ருசிய விஞ்ஞானிக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிருர். இதையும் ஒரு விம்புப் பிரச்னையாக எண்ணிடாமல் எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவிழையும் அமெரிக்க செனட்டரின் பண்பு, எல்லா அமெரிக்கருக்கும் ஏற்பட்டால் ...? தகராறுகள் ஒழியும்; உலகம் பல உன்னதங்களைப் பெறுமே!!

*

ஈராக்கில் புரட்சி நடத்தி வெற்றிகண்ட காசிம், இதற்காக எத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருந்தாராம் தெரியுமா? 25 ஆண்டுகளாம்! 1934 முதல் முடியாட்சியில் சிக்கி மக்களடையும் அவதியினை எண்ணி எண்ணி, தக்க தருணத்தையும சந்தர்ப்பத்தையும், இந்த 25 ஆண்டுகளாக எதிர்பார்த்திருந்தாராம். கடைசியில் இராணுவத்தினருடைய மனதையெல்லாம் பதப்படுத்தித் தன் முயற்சிக்கு நாடே நல் வாழ்த்து வழங்கும் என்கிற தீர்மானத்துக்கு வந்த பின்னரே, தீவிர நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டாராம்.

*

இரண்டு லட்சம் தமிழர்கள்'-கடந்த ஓராண்டில் மட்டும், குடியுரிமை யற்றவர்களாக, இலங்கை சர்க்காரால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனராம். 1948-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இலங்கை குடியாசு சட்டப்படி, இதுவரை, நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் நான்கு லட்சம் தமிழர்களையும் சேர்த்தால், மொத்தம் ஆறுலட்சம் பேராகும். சர்க்கார் வசம், இன்னும் இரண்டுலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட குடியுரிமை மனுக்கள் உள்ளன. இவை என்ன கதி ஆகுமோ!!

*

ஆமதாபாத்திலுள்ள சரித்திரப்பிரசித்திபெற்ற நீலகண்ட மகாதேவர் ஆலயத்தை வெடி வைத்து தகர்க்க 50 தினங்களுக்கு முன் நடந்த முயற்சி கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்ட கதையாக முடிந்திருக்கிறது. மகந்த் மகா ராஜ ராமநாத் குருஜி ஆலயத்திற்குள் இறந்து கிடந்தார். விபத்தினுல் அவர் இறந்திருக்கக் கூடும் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

பிரேத பரிசோதனை முடிவு இன்னும் தெரியவில்லை மகந்தின் மரணம் ஒரே மர்மமாக இருக்கிறது. ஏனெனில், கோவிலில் வெடி குண்டை வைக்கும் சதியில் மகந்தே சம்பந்தப்பட்டிருந்தார் என்று நவீன சந்திர திருவேதி என்பவர் கோர்ட்டில் கூறினுர்.

சதித் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினுல் ரூ. 15,000 அல்லது 20,000 கொடுப்பதாக மகந்த் தன்னிடம் சொன்னுர் என்று திருவேதி கோர்ட்டில் கூறினுர். மகந்து என்பவர் இங்குள்ள மடாதிபதிகளைப் போன்றவர்! அவரே, வெடி வைத்தாராம்!!

தூத்துக்குடி

17] ஆண்டு சந்தா ரூ. 3 [3-8-58] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 3

வெற்றி உறுதி! — என்கிற நம்பிக்கையை அதிகம் கொண்டிருந்த கழகத்தவருக்கு தோல்வி, துயரத்தையே தரும். இந்த முடிவை, தூத்துக்குடி மக்கள்கூட எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில், தேர்தலுக்கு சின்னாட்கள் வரையிருந்த நிலை வேறு—ஆனந்தமும் தெம்பும் நமக்கு அதிகம் வருமளவுக்கு இருந்தது! எனினும் கடைசி நேரத்தில் சூழ்நிலை மாறிவிட்டது!!

லூர்து அம்மை போன்றவர்கள் தன்னை மந்திரியாக்கிய காமராஜைத் தன்னவருக்கு காட்டச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது, பலர் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் 'ஒரு நாடார்' என்று காட்டிட முனைந்தனர் — எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் காமராசரும் அமைச்சர்கள் நால்வரும் அங்கு 'முகாம்' அமைத்தனர். உறுதிகளை அள்ளி அள்ளி வீசினர்! பணம் தரும் பக்கமேளங்களின் உதவியும் காங்கிரசுக்கு குவிந்தது! — தோற்காமல், பாதுகாத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

வெற்றி உறுதி! — என்கிற நம்பிக்கை அதிகம் கொண்டுவிட்டதால், நமது தோழர்கள் அந்த ஆர்வத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். வரவேண்டிய ஓட்டுகளைக்கூடச் சேகரம் செய்யும் வாய்ப்பு இல்லாமற் போயிருக்கிறது. அதிக ஆர்வம், சில சமயங்களில், அதிகத் தெம்பைத் தந்துவிடுகிறது. அந்த சமயமாகப் பார்த்து, மாற்றார், காரியசித்தியைப் பெற்றுவிடுகின்றனர். தூத்துக்குடியில் தோழர் சிவசாமிக்காக உழைத்தவர்கள், உற்சாகமும் குதூகலமும் கொண்டு, பயன் எதுவுமின்றி பாடுபட்டனர் என்பதை எவரும் மறப்பதற்கில்லை. எனினும், குற்றங்குறைகளைப் பரிமாறிக்கொள்வதன் மூலம்தான், ஜனநாயகச் சோதனையில் நாம் வெற்றிகாண முடியும். எனவேதான், "தேர்தல் களத்திலும் வெற்றி காண வேண்டுமென்றால், அதற்கான பயிற்சியையும் திறமையையும் நமது கழகத் தோழர்கள் பெற்றாக வேண்டும்......" என்று பொதுச் செயலாளர் அவர்கள், கழகத்தவருக்கு தெரிவித்துள்ளார்கள்.

தேர்தல் என்பது பண விளையாட்டாகக் கருதும் ஒரு கட்சியைமோதிடும் சூழ்நிலையிலிருக்கும் நாம், இந்தத்துறையில், தக்கபயிற்சியைப் பெற்றிடவேண்டும். ஏராளமான வாலிபர்கள், பல இடங்களில், தங்களை வாக்காளர்களாகக்கூடப் பதிவு செய்யாமலிருக்கிறார்கள். கடந்த தேர்தலின்போது, இந்த வாலிபர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை இருந்திருக்குமானால், எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்? இந்தத் துறையிலும் வாக்காளர்களைத் தனித்தனியே சந்தித்து விளக்கம் தருவதிலும், இடையறாத் தொடர்பை வைத்துக் கொள்வதிலும் தக்க நாட்டம் கொண்டிடவேண்டும் நாம்.

கொள்கைக் கோட்டையாக விளங்கிய தூத்துக்குடிக் கழகம், எத்தனையெத்தனை "இடி"களை அடிக்கடி பெற்று வருகிறது என்பதை நாட்டவர் அறிவார்கள். தீய சக்திகளுக்கு இடமளித்ததால், சாமியை இழந்தோம் — கழகத்துக்கேக்கூட வலிவு குறையும் அளவுக்குச் சிலரால் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டதுண்டு. இவையனைத்தையும் போக்கி, புது மெருகு பெற்று வரும் தூத்துக்குடிக் கழகம், இத்தேர்தலில் 882 ஓட்டுகளை முன்பைவிட இழந்திருக்கிறது! 882 ஓட்டுகள்தான் — எனினும், இந்தத் தோல்வி வரப்போகும் வெற்றிக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும் — நமது ஊக்கமும் உற்சாகமும் பன்மடங்கு அதிகமாகவேண்டும்!!

தேர்தல் மட்டுமே, தேசிய இயக்கமான நமக்கு குறிக்கோளில்லை என்றாலும்; பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுமளவுக்கு சக்தி பெற்று வருவதே ஒருவிதத்தில் ஆனந்தத்துக்குரியது என்றாலும்; ஒவ்வொரு தோல்வியும் ஒரு விதத்தில், நமது எதிர்கால வெற்றிப் படிக்கட்டுகள் என எண்ணிப் பணியாற்ற வேண்டும். நம்மிடம், பணம் படைத்தவர்கள் இல்லை! கேரளம் போன்ற இடங்களில் நல்வாக்கு தரும் சர்க்காரும் நமக்குக் கிடையாது!! எதற்கும், நமக்கு நாம்தான். இத்தகைய சூழ்நிலையில், எதிர்காலத்தில், நாம் எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதை, ஒவ்வொரு கழகத் தோழரும் எண்ணிப் பார்த்திடல் வேண்டும். ஆர்வம், வீணாகிவிடக் கூடாது; ஆக்கப் பணியாக அமையவேண்டும்.

நாட்டு விடுதலையைக் குறிக்கோளாகக்கொண்டு இருக்கும் நாம், பல துறைகளில் ஒவ்வொரு நாளும் பயிற்சி பெறவேண்டியிருக்கிறது என்பதை அடிக்கடி கவனப்படுத்தி வருகிறோம். அதையே மீண்டும் நினைவுறுத்துகிறோம். 14 ஆயிரத்துக்கு மேல், வாக்களித்த தூத்துக்குடி மக்களுக்கு நமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, கழகத்தவர்கள் உற்சாகமும் ஊக்கமும் குன்றாமல், நகரத்திலும் சரி கிராமப் புறங்களிலும் சரி, கழகப் பணியைத் தீவிரமாக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். வாழ்க, கொள்கை வீரர்கள்! வளர்க தினசரி அவர்தம் இடையறாத பணி!!

—o—

இவர்கள் பேசினால்....!

M. S. வெங்கடாசலம் M. A.,

தேபர்

ஏழு நாட்கள்—சபர்மதியில்! ஆம்! காந்தியடிகள் விரும்பிப் பலகாலம் தங்கியிருந்த அந்தப் புனித ஆசிரமத்தில்தான் ஏழு நாட்களைக் கடத்தினேன், கடந்த மாதம்!

மன அமைதி பெறுவதற்காகத்தான் அங்கே சென்றேன் — பண்டித நேரு இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்றதைப் போல்! ஆனால்......! மன அமைதியா கிடைத்தது அங்கே? உள்ளத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் அமிழ்ந்து, மறைந்து, ஒடுங்கியிருந்த எண்ணங்களெல்லாம் பீறிட்டெழுந்து என்னை அலைக்கழித்தன! என் உள்ளத்திலேதான் எத்தனையெத்தனை போராட்டங்கள்! எந்தெந்தவிதமான எண்ணங்கள்!! எடுத்துரைக்க முடியாத குமுறல்கள்!! என்றென்றைக்கும் அழிக்கமுடியாத வடுக்கள்!'

வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வந்த நான், காந்தியடிகளின் அன்பால், அரவணைப்பால், அரும்பெரும் சாதனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அரசியலுக்கு வந்தேன். நாட்டை மீட்கின்ற பணியில் நான் ஏற்ற பங்கு, எடுத்துக்கொண்ட ஆர்வம், அதற்காக நான் செய்த தியாகங்கள் இவை அனைத்தையும் ஒரு சிலரே அறிவர்! நாடறியும் என்று சொல்லி என்னை நானே ஏமாற்றிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை! விளம்பரப்படுத்தப்படாத பல்லாயிரக்கணக்கான தொண்டர்களிலே நானும் ஒருவனாக நீண்டகாலம் — நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகுகூட—இருந்து வந்தேன்.

விளம்பரப்படுத்தப்படாதது தவறென்று நான் அப்போதும் எண்ணியதில்லை — இப்போதும் எண்ணவில்லை.

விளம்பரம், ஆடம்பரம் இரண்டையுமே விரும்பாதவன் நான். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேகூட என்னை யானைமீது வைத்து கல்கத்தாவில் ஊர்வலம் வர ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றபோது நானே மறுத்துவிட்டேன். கௌஹாத்தி காங்கிரசிலேகூட, தவிர்க்க முடியாத நிலையிலேதான், அதே ஆடம்பரத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டேன. அந்த அளவுக்கு எதிலும் எளிமை வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற நான், என்னை ஏன் விளம்பரப்படுத்தவில்லையென்று வருந்தப்போகிறேன்?

ஆனால் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டால் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் — அந்த விளம்பரம் நல்ல நேரத்தில் கிடைத்திட வேண்டும். அதுதான் முறை!

ஆனால் எனக்குக் கிடைத்த விளம்பரம் காலம் தவறிக் கிடைத்த கனி! கருகிப்போன பிறகு மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்டு அணிவிக்கப்பட்ட மலர்! அந்த மலர்மாலையை நான் அணிந்துகொள்ளும்போது ஆரவாரம் எழும் என்பதென்னவோ உண்மை. ஆனால் அந்த ஆரவாரம் மகிழ்ச்சியின் பிரதிபலிப்ப கேலியின் அறிகுறியா? அதை தான் நான் திரும்பத் திரு எண்ணுகிறேன்.

செய்தி

மண்டல காங்கிரசு அமைப்போடு, காங்கிரசு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு கொள்கைவிளக்கங்கள் தரவேண்டுமென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் தேபர் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார், ஆனால் அந்த உத்தரவின்படி காரியங்கள் நடைபெறவில்லை.

சுதந்திரத்திற்காகக் காங்கிர நடத்திய போராட்டங்கள் ஏர ளம் — புரிந்த வீரச் செயல்க அனந்தம்—காவுகொடுத்த உயி கள் அனேகம்! எவரும் மறுத்தி வில்லை, இன்றுகூட!

காந்தியடிகள், தான் அரு யாகக் கட்டிக்காத்துவந்த காங் சைக் கலைத்துவிடச் சொன்னார்!

ஆனால் அப்போது அ வார்த்தையை யாரும் மதிக் வில்லை! கட்சியிலே இருக்கி கோளாறுகள் இன்னின் கொள்கையிலே இருக்கின் கோணல்கள் எவையென இயக்க அமைப்பிலே இருக்கி தவறுகள் என்ன என்று அ போதல்லவா ஆராய்ச்சி செ திருக்கவேண்டும்! அப்போ காங்கிரசின் தலைமைப் பதவியி இருந்தது பண்டித நேரு அ கள்! அவர் அந்தப் புனித கா யத்திலே ஈடுபடவில்லை என் அவரைக் குறை சொல்லுகிறே என்று பொருளல்ல! பாவம் அ ருக்கு வேலைகள் அதிகம். அ சாங்கத்தைக் கட்டிக் காப்பதெ பது, நடத்துவதென்பது சா ரணமா? ஆண்டுக்கு மூன்று மா மாவது அவர் வெளிநாடுகளுக் வேறு செல்ல வேண்டியிருந்த அதற்கிடையில் கட்சியைச் (படுத்துகிற பணியிலும் அவர் ஈ பட்டிருக்கமுடியாதென்பதை நா மனமார ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் நான் இப்போ எண்ணுவதெல்லாம், 1954ல் எ னைத் தேடிப்பிடித்து, காங்கிர தலைமைப் பீடத்தில் அமரவைத் எனக்குப் புதிய அந்தஸ்தை

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

இரண்டு கடிதங்கள்!

> வடவர் வாழ்வு பெற்றனர்; தென்னவர் தேய்வு உற்றனர் என்பது வரட்டுவாதம் என்கிறார் கனம் அமைச்சர். சென்னையில் இருந்து இரண்டுபேர் தம் இரண்டு நண்பர்களுக்குத் தனிப்பட எழுதும் கடிதங்கள் கீழே உள்ளன. கற்பனைதாம் அவை என்றாலும் உண்மையின் சாயல் அவற்றில் மிகவாகப் படிந்து கிடக்கிறது. படியுங்கள். 'கனம்' சொல்வது சரியா? 'நாம்' சொல்வது சரியா? என்ற உண்மை புலப்படும்........

—கா. வேழவேந்தன்—

அருமை நண்பர்

குப்புசாமி செட்டியார் அவர்களுக்கு,

வணக்கத்துடன் கந்தசாமி செட்டியார் எழுதும் கடிதம். நெடுநாள் இடைவெளிக்குப் பிறகு ஏதோ மன ஆறுதலுக்காக எழுதுகிறேன். எப்படி இருந்தாய், இப்போது எப்படியாகிவிட்டாய் என்று நீ கடிதம் எழுதியிருக்கிறாய்! அவை எனக்கு ஆறுதல் ஊட்டும் என்றும் நீ எண்ணியிருக்கிறாய்! தவறு; அவை அமைதி ஏற்படுத்துவதற்குப் பதில் என் உள்ளத்தில் அடங்காத புயலை எழுப்பிவிட்டிருக்கின்றன. என் பழைய வாழ்வை மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். உண்மைதான். எப்படி இருந்தவன்? எப்படி ஆகிவிட்டேன்?

கட்டியிருக்கும் வேட்டியில் வெல்லக் கறையும் குங்குமக் கறையும் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. காலைமுதல் இரவு வரை காலணா, அரையணா வியாபாரத்திற்காக ஓயாமல் கைகள் சுழன்றுகொண்டே இருக்கின்றன. வாய் அடுத்த கடைக்குப் போகிறவர்களை 'வாருங்கள், என்ன வேண்டும்?' என்று அழைத்தவண்ணம் உள்ளது. சிந்தனை, இந்த மாதமேனும் ஏதேனும் இலாபம் கிட்டுமா, அந்தச் சேட்டின் கடையை அடைத்துவிடலாமே என்று ஓயாமல் துளைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. விழிகளை ஏமாற்றிவிட்டு இரவும் பகலும் சரக்கு எடுப்பது, தண்டல் செய்வது என்று 'வேலை, வேலை' எனச் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறேன். இவையெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டன? வைரக்கடை கந்தசாமி செட்டியாராக இருந்தவன் இன்று எப்படி மளிகைக்கடை கந்தசாமி செட்டியாராக மாறினேன்?

சென்ற இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சைனாபஜாரில் சில்லென்ற விசிறியின் கீழ் அமர்ந்து, வைர வியாபாரம் செய்துவந்த நான் இன்று கொத்தவால்சாவடியின் ஒரு மூலையில் மளிகைக்கடை வைத்திருக்கிறேன். இருக்கும் கடன்தொல்லை அந்தக் கடைக்கும் விரைவில் ஒரு மூடுவிழாவைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் என்று அஞ்சி நடுங்குகிறேன்.

இப்பொழுதுதான் நான் என் பழைய செய்கைகளை நினைத்து நினைத்து வெட்கப்படுகிறேன். நம் ஊர் பழனி ஆண்டவன் கோயிலுக்குப் பத்து நாள் உற்சவத்திற்கென்று ஆயிரக்கணக்கில் ஆண்டுதோறும் பணம் செலவழித்ததை நினைத்துப்பார்க்கிறேன். கழுகுக்குன்றத்திற்குப் படிக்கட்டு அமைக்கக் கைங்கரியம், காசி விசுவநாதர் கோயிலின் மூலத்தானத்தைச் செப்பனிட அன்பளிப்பு, காமாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குப் புதிய பள்ளியறை கட்ட நிதி என்று கேட்டபோதெல்லாம் வாரிவாரிக் கொடுத்ததை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். 'எல்லாம் என் அப்பன் செயல்' என்று நான் என் கண்களை மூடிக்கொண்டு செக் புத்தகத்தில் கையெழுத்திட்டபோது, இப்படியெல்லாம் நிகழ்ந்துவிடும் என்று நினைக்கவில்லையே! ஆண்டவனுக்குச் செலவு செய்யும் அரைக்காசும் வீணாகாதே என்றுதான் அன்று என்னை அண்டியிருந்தோரெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று அவர்களெல்லாம் எங்கே? இலாபம் வரும் என்ற ஒரே நினைப்பில் மிக்க வரதட்சணையுடன் என் மகள் மணவிழாவைத் தடபுடலாக மூன்று நாள் நடத்தி முடித்தேன். ஆனால் இதற்குள் கடையிலிருந்த பொறுப்பாளர்கள் இப்படிக் காலைவாரி விட்டுவிடுவார்கள் என்றும், கடல் கடந்த மலேயாவில் இருந்தகடை இப்படித் திடீரென்று திவாலாகி விடும் என்றும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லையே!

ஆகவேதான் சைனா பஜாரில் இருந்த வைரவிற்பனை நிலையத்தை ஒரு தள்ளு வண்டியில் தெருத்தெருவாக மிட்டாய் வியாபாரம் செய்துவந்த 'மூல்சந்த்' என்ற சேட்டுக்கு விற்றுவிட்டேன். என் கடைக்கு வாடிக்கையாக வந்து போய்க்கொண்டிருந்த அவன், இன்று பெரிய முதலாளியா

விட்டான். மாளிகை வாசியாக இருந்த நானே மளிகைக்கடை வியாபாரியாகிவிட்டேன். தெருவில் மிட்டாய் விற்றுவந்த அவன் இன்று வான் முட்டும் பல வீடுகளுக்குச் சொந்தக்காரனாகிக் கொட்டமடிக்கிறான்.

நண்பரே! மூல்சந்த் மட்டுமல்ல; இப்படி எத்தனை எத்தனையோ லால்சந்த்களும் கேவல் சந்த்களும் சைனா பஜாரையே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! அங்கே கடைகள் வைத்திருந்த நம் இனத்தவரின் சுவடே தெரியவில்லை. ஒருமுறை சென்னை வந்து பாரும்! இவையெல்லாம் விதியா, சதியா?

இங்ஙனம்,
கந்தசாமி செட்டியார்.

* * *

அன்புள்ள கிஷன்சந்துக்கு,

மூல்சந்த் நமஸ்காரத்துடன் எழுதும் கடிதம். நான் ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது, "நீ எப்படி, எங்கே சென்று வாழப்போகிறாய்? அதுவும் குடும்பத்துடன் செல்கிறாயே?" என்றெல்லாம் கேட்டு என்னைப் பயமுறுத்தினாய்! உன் அச்சங்கலந்த குரல் கேட்டு நான் கூட முதலில் கலங்கிப்போனேன். அங்கே நம் ஊரில் போட்டிக்கும் பொறாமைக்கும் இடையே அஞ்சிச் சாவதைவிட எங்கேனும் சென்று பிழைத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் புறப்பட்டுவிட்டேன். தமிழ்நாடு எங்களைக் கைநீட்டி வரவேற்றது. கள்ளமற்ற உள்ளமுடைய தமிழர்களை எப்படியும் ஆட்டுவிக்கலாம் என்பதை வந்தவுடன் புரிந்துகொண்டேன். பிறகு கேட்கவேண்டுமா?

அங்கு நம் நண்பர்கள் கற்றுக்கொடுத்த வியாபாரக்கலை அவ்வளவையும் பயன்படுத்திப் பணம் திரட்டத் தொடங்கினேன். இங்கே எவரையும் விருந்தாளிகளாக ஏற்கும் ஏமாளித் தமிழர்கள் என முயற்சிக்குஏன் தடைசெய்யப்போகிறார்கள? கொண்டுவந்த கொஞ்சம் பணத்தில் மிட்டாய் வியாபாரம் தொடங்கிய நான, இன்று பெரிய வைரக்கடையின் முதலாளியாகிவிட்டேன். கேட்க உனக்கு விந்தையாக இருக்கும்! இந்தக் கடையின் பழைய உரிமையாளன் ஒரு பெரிய இலட்சாதிபதி! பாவம்! கோயிலுக்கும் குல கௌரவத்திற்கும் வாரியிறைத்துவிட்டு, இறுதியில் கடன் சுமையால் திண்டாடினான். மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் கடைசியில் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தான். பிறகு சுவடே தெரியாமல் கடை என் பெயருக்கு மாற்றப்பட்டது. நானும் தேடிவந்த சீதேவியை ஏற்றுக்கொண்டேன்.

இதுமட்டுமல்ல, நண்பனே! நான் வாணிபம்நடத்தும் சென்னையின் பெரிய வீதியான சைனா பஜார் முழுவதுமே நம்மவர் குழுமிவிட்டார்கள்; செவிக்குத் தேனாக இனிக்கிறதல்லவா? துணிக்கடை, நகைக்கடை, உணவுக் கடை, கடிகார விற்பனைக் கடை என்பவை முதல் எல்லா வாணிப நிலையங்களும் நம்மவர் கைகளில் சிக்கிவிட்டன. ஏன்? நம்மவர்கள் தாம் இங்குள்ள எல்லாத் தமிழர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கும் குட்டி ரிசர்வ் பாங்குகளாக ஆகிவிட்டார்கள். பொழுது விடிந்தால் நகைகளையும் பாத்திரங்களையும் அடகுவைக்க அத்தனை துறையிலிருக்கும் தமிழர்களும் நம்மவர் வட்டிக்கடைகளில் தாம் வந்து சேருகிறார்கள். தங்கசாலை வீதி முழுவதும் நமக்குப் பிடிபட்டு வருகிறது. இவ்வளவு ஏன்? கேகயன் ஆண்ட நாடு கேகய நாடு என்பதுபோல, நாங்கள் ஆளும் காரணத்தால் சென்னையில் 'சௌகார்பேட்டை' என்றே எங்களுக்குத் தனிப்பகுதி கம்பீரமாக விளங்குகிறது. இவ்வளவு சீரும் செல்வாக்கும் நிலைக்குமா என்று கேட்கத் தோன்றும்! உனக்கு மட்டும் இரகசியத்தைச் சொல்லிவைக்கிறேன். இங்கே நம்முடைய ஏக பாரதக்கொள்கையை வளர்த்து, எங்களுக்கு ஆபத்பாந்தவர்களாக இருக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்குமவரை எங்களுக்கு என்ன குறை? வாழ்க காங்கிரஸ் பரிபாலனம்! வாழ்க பாரத ஒற்றுமை!

இங்ஙனம்,
மூல்சந்த்.

★

பாராட்டு!

"நான் கண்ட தொழிலாளர்களில் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் சிறந்த தொழிலாளர்கள். விசாலமான நோக்கு, நாணயம், சிக்கனம் முதலியவைகள் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்களின் நற்குணங்களாகும்," என்று ஜூலை 10ம் தேதி மதுரை லயன்ஸ் கிளப் கூட்டத்தில் 'நான் கண்ட இந்தியா' எனும் தலைப்பில் பேசிய பிரபல பிரிட்டிஷ் இஞ்சினீயர் இ.எச் பார்ன்ஸ் என்பார், பேசியிருக்கிறார்.

இவர் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் இருந்த பிரபல இஞ்சினீயர் ஆவார். போர்க் காலத்தில், பர்மா முதலிய இடங்களில், பணியாற்றியிருக்கிறார்.

அவர், இப்படிப் பாராட்டுகிறார்! ஆனால், அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள், இன்றுள்ள காங்கிரஸ் ஆட்சியில்,

பெரும் பரிசு!!

கம்போடியா மில்லில், "பெருவாரியான ஆள் குறைப்பையும் தீர்ப்புகளை அமல் செய்யாததையும்" ஆட்சேபித்துப் போராட்டம்.

சாரதா மில்லில், "கதவடைப்பு' நடைபெறுவதால் 1400 பேர், வேலையிழந்துள்ளனர்.

பிரபல இஞ்சினீரிங் நிலயமான "டெக்ஸ்டூல்" கம்பெனியில் 3000 தொழிலாளர்கள், வாழ்க்கை வசதிகள் கோரிப், போராட்டம்.

கிட்டத்தட்ட 36 அச்சுக் கூடங்களில் வேலைபார்க்கும் 400 அச்சுக் கோர்ப்பவர்களுக்கு, சம்பளத் தீர்ப்பு அமுல் செய்யப்படாததால்' அறப்போர்.

இத்தனையும் ஒரே ஒரு ஊரில்! கோவையில்!! — என்று ஜூலை 11-ந் தேதி. வந்த செய்தி சொல்கிறது.

விசால நோக்கு — நாணயம்— சிக்கனம் உண்டு!

தீராத அல்லல்களும், வறுமைக் கடியும், வாதனையும் கூட உண்டு!!

வயிற்றைக் காட்டிக் கேட்க ஆரம்பித்தால், கடைசியில் கிடைப்பதோ துப்பாக்கிக் குண்டு!!!

ஊதுவத்தியிலிருந்து கிளம்புகிற புகை நெளிந்து நெளிந்து உயரப் பறந்து பறந்து காற்றோடு கலப்பது போலப் பூங்குன்றனின் சிந்தையிலிருந்து கிளம்புகிற சிந்தனை நெளிந்து நெளிந்து உயரப் பறந்து பறந்து ஆடலழகி மேகலையைச் சென்றடைந்தது. மேகலை! அவள் பத்தரைமாற்றுப் பசும் பொன்னின் வார்ப்படம்! பாடும் அருவிகளில், ஓடும் நதிகளில், பசும் பூஞ்சோலைகளில், பூவின் சிரிப்பில், பூவையர் மேனியில் மேடை அமைத்து ஆடிக்கொண்டிருக்கும் அழகுக் கன்னி.

இளங்கோ மன்றத்தாரின் ஆண்டு விழாவின்போது அவ்வூர்க் கலையரங்கிலே அந்த அழகு ஆடியது! அங்கும் இங்கும் ஓடி, அசைந்து அசைந்து ஆடி. அமர்ந்திருந்த ஆண்களின் உள்ளங்களைக் கொல்லையிலே பூத்த முல்லைப் பூவைப் பறிப்பதுபோல் கிள்ளிக் கிள்ளி அள்ளிக் குவித்து வேடிக்கை பார்த்த அந்தப் புள்ளி மான், பூங்குன்றனின் நெஞ்சக்காட்டில் உத்தரவு பெறாமலேயே ஓடி விளையாட ஆரம்பித்துவிட்டது. அந்தப் புள்ளிமானின் உள்ளத்தில் இந்தக் கலைமானுக்கு இடமிருக்குமா?

புத்தகத்தைப் புரட்டினான் பூங்குன்றன். சாலையை விட்டுச் சகதியிலே இறங்கிவிட்ட வண்டிமாடு மீண்டும் சாலைக்கு வர மறுப்பது போல அவனுடைய உள்ளம் சண்டி செய்தது.

கதவு ஓசையிட்டது. கனவு கலைந்தது. கண்களைத் திறந்தான். கனவா? நினைவா? நினைவுதான்! அவளா? அவள்! அவள்! அவளேதான்! ‘மேகலை வந்துவிட்டாயா?’ அவன் வாய் முணுமுணுத்தது. கைகள் குவிந்தன. அவள் கைகளைக் குவித்தாள். ‘அந்தி நேரம் இன்னும் வரவில்லையே! செந்தாமரை அதற்குள்ளாகக் குவிகிறதே!’ அவன் தடுமாறினான். ‘வணக்கம்’ என்று அவள் வாயிலிருந்து இன்னிசைநாதம் எழுந்து தணிந்தது. அவன் உள்ளம் வெட்டுவதும் ஒட்டுவதும் பொருத்துவதும் திருத்துவதுமான பழம் பண்டித வேலையில் ஈடுபட்டது. இல்லாவிட்டால் ‘குழலினிது யாழினிது என்பர் இக்கன்னி அமுதச்சொல் கேளாதவர்’ என்று குறளைத் தன் விருப்பத்திற்கு அவன் மாற்ற நினைப்பானா?

புலவர் பொன்னிவளவன்

“உட்காருங்கள்! இப்படி இருண்ட வீட்டில் குடும்பவிளக்கு குடிபுகுந்ததுபோல்...?

“இல்லை! இல்லை! அந்த வான நிலாவிடம் இந்த மின்மினி வரங் கேட்க வந்திருக்கிறது.”

“வரமா? நான் என்ன ஆண்டவனா? நீங்கள் என்ன காரைக்கால் அம்மையாரா? எனக்குஎன்னவோ இந்த ஆண்டான் அடிமை மனப்பான்மையே பிடிப்பதில்லை. இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இந்த உயர்வு தாழ்வு? இந்தக் காலத்தில் அடியவர்கள்தான் ஆண்டவனையே விழுங்கிச் சீரணிக்கிறார்களே! நீங்கள்கூட என்னைக் கண்களாலேயே விழுங்கப் பார்க்கிறீர்களே!” அவன் வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கினான்.

“ஊம்... அப்படியா?” அவள் சிரித்தாள். அவள் சிரிப்பு, கீழே குனிந்த நேரத்தில் பையிலே இருந்த வெள்ளி ரூபாய்கள் கல் தரையிலே விழுந்து அடிபட்டுக் கலகலப்பது போலக் கலகலத்தது.

“என்ன இருந்தாலும் சீர்திருத்த நாடக மன்றத்தின் செயலாளர் அல்லவா? மன்றத்தின் பெயர்ப் பொருத்தத்திற்குத்தகுந்தாற் போலவே சொற் பொருத்தம். செயற் பொருத்தம், எல்லாம் இருக்கிறது.”

“என் உச்சியைக் குளிரவைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறீர்களே! உங்களுக்கு என்னால் ஆகவேண்டிய வேலை ஏதாவது...?” கொஞ்சம் கடுமையைக் குரலிலே வரவழைத்துக்கொண்டான்.

பொற்கொடியாளின் பூங்குமுதச் செவ்வாயிலிருந்து புன்னகை ஒன்று கிளம்பியது. கருடனைக் கண்டதும் தன் தலையை உள்ளுக்கு இழுத்துக்கொண்டு புற்றுக்குள்ளே சுருண்டு மடங்கிக்கொள்ளும் பாம்பைப் போல அவன் கோப நடிப்பு அவளது புன்னகையைக் கண்டதும் நெஞ்சப் புற்றிலேயே சுருண்டு மடங்கிக்கொண்டது.

“கலையரங்கத்தில் நான் ஆடிய நடனத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?”

“பார்த்தேனா! அந்தக் காட்சிகள் இன்னும் என் கண்களை விட்டு நகரவே இல்லையே!”

“எனக்கு நடிக்கவும் தெரியும். பாடவும் தெரியும். உங்கள் நாடக மன்றத்தில் எனக்கு நடிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏதாவது தந்தால்...!” அவள் இழுத்து நீட்டினாள். அவன் சுருக்கமாக முடித்தான்.

“கண்டிப்பாகத் தருகிறோம். எங்கள் மன்றத்திற்கும் ஒரு புதிய நடிகை தேவைப்படுகிறது. அடுத்தவாரம் வருகிறீர்களா?”

“தவறாமல் வருகிறேன். நாடகத்தின் பெயர்...?”

“தானாக வந்தவள்.”

அவள் இலேசாகச் சிரித்தாள். “எனக்காகச் சொல்கிறீர்களா? இல்லை! நாடகத்தின் பெயரே அதுதானா?”

“நாடகத்தின் பெயரே அதுதான். உங்கள் முகவரியைத் தந்துவிட்டுப் போகிறீர்களா?”

முத்தெழுத்துக்களாலே முகவரியை எழுதி நீட்டினாள் மேகலை.

'அடுத்த சந்திப்பு வரும்வரையில் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போகும் நினைவுச் சின்னமாக இதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லாமல் அவள் உதிர்த்துவிட்டுப்போன அந்த முத்துச் சிரிப்பு...! சந்தக் கவிதையைச் சந்தம் தவறாமல் நிறுத்தி நிறுத்திப் படித்து மனப்பாடம் செய்கிற பாடகனைப்போல அவள் எடுத்துவைத்த அடி ஒவ்வொன்றையும் எண்ணி எண்ணி அவள் நடையழகைச் சுவைத்தான் பூங்குன்றன். என்ன இருந்தாலும் நாட்டிய நடையல்லவா?

* * *

பூங்காவிலெல்லாம் புதுப் பொலிவை ஏற்றி நீங்காத தண்ணீரோடு வந்துகொண்டிருந்த பொன்னி நதி, கோடையில் வற்றி வறண்டதுபோல்— இசைவாணன் இடையறாது பொழிந்துகொண்டிருந்த இசைமழையை மங்களம் பாடி முடித்ததுபோல், அவளும் தன் கானக் குரலோசையை அடுத்தவாரம் வருகிறேன் என்ற மங்களப் பாட்டோடு முடித்துவிட்டுப் போய்விட்டாள். எப்பொழுதோ போய்விட்டாள்.

அவள் தன்னிடத்திலே பேசிய வார்த்தைகளை மீண்டும் நினைத்துப்பார்த்தான்; கணக்குத் தேர்விலே தான் போட்ட கணக்குகள் சரியா? தவறா? என்று நடுநடுங்கும் உள்ளத்தோடு சிந்தித்துப் பார்க்கும் மாணவனைப் போல அல்ல — வெற்றிகரமாகத்தான் பேசி முடித்த பேச்சில் சுவையான பகுதிகளை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கும் பேச்சாளனைப்போல. என்னதான் பிறருக்கு எதிரில் தன்னைப் புத்திசாலியாகக் காட்டிக்கொள்ள ஆசைப்பட்டாலும், மனிதன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் சிந்தித்துப் பார்க்கையில் தன்னிடமுள்ள முட்டாள் தனங்களையும் உணருகிறான் அல்லவா? அதைப்போலத்தான் பூங்குன்றனும் உணர்ந்தான். 'அடுத்த வாரம் அந்த அழகி வரும் வரையில் நான் என்ன துடித்துக்கிடப்பதா? இல்லை! இதயம் வெடித்துச் சாவதா? மடத்தனமாக உளறிவிட்டேனே.

சீர்திருத்த நாடக மன்றத்தின் கதாசிரியர் 'தடந்தோளன்' எழுதிய 'தானாக வந்தவள்' நாடகச் சுவடியை அவன் எடுத்துப் பிரித்தான். "எத்தனையோ முறை படித்துப் பார்த்ததுதான்! இருந்தாலும் தானாக வந்தவளுக்கு நானாகக் கொடுக்க வேண்டிய பகுதியைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமே! இந்த மன்றத்தில் நான் போட்டது சட்டம்; நீட்டியது திட்டமாக இருப்பது இந்த நேரத்திற்குநல்லதுதான். கதாநாயகனாக நான்தானே நடிப்பேன்? கதாநாயகியாக நடித்துக்கொண்டிருக்கும் கனிமொழி...? இந்த நாடகத்தில் தோழியாக நடிக்கச் சொன்னால் போகிறது. நான் நாராக இருக்கிறேன். நாடக மன்றத்தின் நடிகர்களெல்லாம் உதிரிப் பூக்கள். உதிரியாக இருந்தால் மதிப்பில்லை என்றுதானே அவர்கள் என்னிடம் வந்துஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடக மன்றம் ஒருமாலை. அந்த மாலையிலே இந்த மேகலை புதியரோஜா. மற்றவர்கள் அல்லி, அலரி சம்பங்கி..."

"என்ன பூங்குன்றன்? சிந்தனையா?"

"யார்? தடந்தோளனா? வாருங்கள்! வாருங்கள்! நாடகத்தைப் பற்றித்தான் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"நானும் அதைத்தான் கேட்க வந்தேன். நமது புதிய நாடகத்தில் நடிகர்களுக்குப் பகுதி பிரித்து இன்னும் எழுதிக் கொடுக்கவில்லையே! எப்பொழுது ஒத்திகை நடத்துவது? எப்பொழுது அரங்கேற்றுவது?"

"கலை அரங்கத்தில் நடனமாடினாளே மேகலை! உங்களுக்குத் தெரியுமா தடந்தோளன்?"

"ஊர் முழுவதும் பேர் பரவிக்கிடக்கிறதே! அவளையா தெரியாது? ஆடலழகிமேகலை! ஆமாம்! அவளுக்கென்ன?"

"அவள்தான் நம்முடைய 'தானாக வந்தவள்' நாடகத்தில் கதாநாயகியாக நடிக்க இருப்பவள்."

"அப்படியா? கூட்டம் ஏராளமாகச் சேரும். நல்ல வசூல் இருக்கும். நமது மன்றத்திற்கும் நல்ல பெயர்! ஏற்பாடு செய்யுங்கள்."

*

மரங்களிலிருந்து இலைகள் தானாக உதிர்ந்து விழுகின்றன. ஆனால் 'காலண்டரில்' இருக்கிற தாள்கள் தானாக விழாமல் அடம் செய்து மனிதர்களுக்கு வேலை வைக்கின்றன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தினக் காலண்டரிலிருந்து தொண்ணூறு பல்பொடி மடிக்கும் காகிதங்கள் உதிர்ந்தன. மாதம் மூன்று ஓடிவிட்டது.

"தானாக வந்தவளைப்பற்றி ஊரெங்கும் பேச்சு. அடடா! அந்த மேகலையின் நடிப்பு! நடிப்பா அது? அந்தப் பூங்குன்றன் நடிப்புக்குத்தான் என்ன குறைச்சல்! அவர்கள் மன்றத்து நாடகங்களிலேயே இந்த நாடகம் அருமை அருமை! இப்படிப்பட்ட குரல்கள் என்றென்றும் எங்கெங்கும் ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தன.

பூங்குன்றனும் மேகலையும் கடற்கரையிலேவீற்றிருந்தனர். மேகலையின் நெஞ்சில் வெற்றிப் பூரிப்பு வானத்திலே தோன்றிய வானவில் அவனுடைய நெஞ்சை இழுத்தது.

"பூங்குன்றன்! அதோ பாருங்கள்! அந்த வானவில் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது?"

"உன்னைவிடவா?"

"போங்கள்! உங்களுக்கு எப்பொழுதும் வேடிக்கைதான்!"

"என்ன மேகலை? வெட்கமாக இருக்கிறதா?"

"இல்லை! வேதனையாக இருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் வரவர இப்படி மோசமாக நடந்துகொள்ளுகிறீர்கள்?'

மோசமாகநடக்கிறேனா? மேகலை! நான் உன்னை முழுக்க முழுக்கக் காதலிக்கிறேன்."

"நீங்கள் காதலிக்கலாம். ஆனால் நான் உங்களைக் காதலிக்கவில்லையே!"

"என்ன மேகலை? இது என்ன நடிப்பு! மணிமேகலைபோல் துறவியாகப் போகிறாயா?"

"துறவியாகவா?" அவள் சிரித்தாள், சிரிப்பு ஓய்ந்தது. மீண்டும் தொடர்ந்தாள் "மாதவி பிக்சர்ஸ் டைரக்டரை நான் காதலிக்கிறேன். உங்களுக்குத் திருமண அழைப்பு விரைவில் வரும், இது நடிப்புமில்லை, நாடகமுமில்லை!"

பூங்குன்றனுக்குத் தன்னைப் பம்பரமாக யாரோ சுற்றிவிட்டது போலத் தோன்றியது. அவன் வானத்தைப் பார்த்தான் அந்த வானவில்மறைந்துபோயிருந்தது. என் காதல் — அதுவும் தோன்றி மறைகின்ற வானவில்தானா! பக்கத்திலே பார்த்தான் மேகலையைக் காணோம். அவள் வீட்டை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தாள். கடலைப் பார்த்தான், அது தன் ஆசைக் கரங்களை அவனை நோக்கி நீட்டியது.

*

துரோகி

வி. ஆர். துரை

பாலையும் பழரசத்தையும் பருகி, பு த்தாடைகளை நாடோறும் வித விதமாய் அணிந்து, பரிமீதும் கரி மீதும் உலா வந்து, கால் பிடிக்க, கை அமுக்க எதையும் எந்த நேரத்திலும் செய்து முடிக்க, பட்டு மேனிப் பாவையர் பட்டாளம் சூழ்ந்து காத்திருக்க, வெண்முகில் மிதந்திடும் வண்ண மாளிகையில் இன்பத்தில் மட்டுமே நீச்சலடித்து, உல்லாசமாக வளர்ந்த அவன்—சூராஜ் உத்தௌலா வங்காளத்தின் நவாப்பானுன்.

துன்பமே என்னவென்று தெரிமல், உலகமே இன்னதென்று புரியாமல், வான் முட்டும் மாளிகையில் சுகபோகங்களுக்கு இடையே வளர்ந்துவிட்ட அவன், எல்லோரும் விரும்பிப் போற்றக்கூடிய முறையில் தமது ஆட்சியைச் செவ்வனே நடாத்துவதற்கு, அறிவிலும் அனுபவத்திலும் முதிர்ந்த பெரியார்களை அவசியம் துணையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அறிவுக் கூர்மை அற்ற அவன் அப்படிச் செய்யாதது ஒருபுறமிருக்க, வஞ்சகரையே துணையாகக் கொண்டான். உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசுவார் தம் உறவு கலவாமை வேண்டும் என்பதை மறந்து, நயவஞ்சகர் பால் தாம் கொண்டிருக்கும் நட்பானது உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு, தனது இன்ப வாழ்விற்கே ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்போகின்றது என்பதை அவன் எப்படி அறிவான்?

பெரும்பாலோருக்கு அவன் பட்டத்திற்கு வந்தது முதற்கொண்டு, பெருங்கசப்பு அவன் பேரில் இருந்து வந்தது, விரைவிலேயே அவனுக்கு எதிராக ஒரு சதிக்கும்பல் உருவாகிவிட்டது. அந்தக் கும்பல் தம் குழுவிற்கான 'நற்பணியைக்' குறைவின்றித் திறமையுடன் செய்யலாயது. பள்ளத்தில் நவாப்பைத் தள்ளுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு எப்பொழுது வாய்க்கும் என்று விழிப்பாய் இருந்த குள்ளநரிக் குணம் கொண்டவரும் பொருமையெனும் நோய் பிடித்த வேறு சிலரும், அந்தப் பிரபல சதிக் கும்பலில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். அவனது ஆட்சியின் கீழிருந்து, அவன் உப்பைத் தின்று வாழும் மீர்ஜாபர் போன்றவர்களே, அவனுக்கு எதிராகத் துரோகம் செய்யக் காத்திருந்தார்கள்.

நவாப்பின் முக்கிய தளபதிகளாக இருந்த சிலருள், ஒருவனுக மீர்ஜாபர் இருந்தான். வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட நவாப் அவனை மிகவும் நம்பினுன். ஆனுல் மீர்ஜாபரோ நஞ்சினும் கொடியவனுக இருந்தான். நவாப்பின்மேல் அவனுக்கு உட்பகை இருந்தது. வங்காளத்தின் நவாப்பாக வேண்டும் என்ற பேராசையை அவன் கொண்டிருந்தான். அந்த ஆசையை அவன் வெளியே காட்டிக்கொள்ளவில்லை. வஞ்சகத்தின் மொத்த உருவான அவனைப் பற்றி, சரியாக நவாப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவன் பொய்வாய் என்னென்ன சொல்லுகின்றதோ அதை அப்படியே நம்பினுன். அதோடு மட்டுமல்ல! அந்த நயவஞ்சக நரியின் நாக்குச் சொன்னபடி எல்லாம் ஆடினுன். அந்த அளவுக்குத் தந்திரமாக மீர்ஜாபர் நடந்துகொண்டான். நம்பியவனை நட்டாற்றில் தள்ளிவிட்டுக் கைகொட்டிச் சிரிக்கப் பார்க்கும் மீர்ஜாபர், ஒருவருக்குத் தீமையை நாம் செய்யின், நமக்கொரு தீங்கினை மற்ருெருவர் செய்யக் காத்திருப்பார் எனும் நீதியை மறந்துவிட்டான்போலும்!

'ஆங்கிலப் பேரரசின் அடிப்படை அமைத்த சிற்பி என்ற பெயர் இராபர்ட் கிளைவிற்கு உண்டு. அதிர்ஷ்டக் காரனை அந்த வீரனுக்கும் நவாப்பிற்கும் பகை மூண்டுவிட்டது. வந்து நுழைந்த வெள்ளையரை அவர்களின் சொந்த இடத்திற்கே, அனுப்பிவைக்கவேண்டும் என்று நவாப் திட்டமிட்டார். ஆனுல் தனக்குத் தெரியாமல் உருவாகியிருந்த சதியில் கிளைவ் சாமர்த்தியமாகக் கலந்துகொண்டு தம்மைத் திரும்பாத ஊருக்கு அனுப்பிவைக்கப் போகிருன் என்ற உண்மை நவாப்பிற்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை!

மனதிற்குள் ஒருமுறை தற்போதைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்து, மீர்ஜாபர் சிரித்துக்கொண்டான், யாருக்கும் தெரியாமல் ஆங்கிலேயரிடம் இரகசியமாக ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டான். தன்னை வங்கத்தின் அதிபதியாக்க வேண்டும் என்று, அவ்லானிடம் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான். அப்படிச் செய்தால் உங்கள் விருப்பம்போல், உரிமைகள் பலவற்றை வாரி வழங்குகின்றேன் என்று வாக்குறுதியும் அளித்தான். தம்முடைய எண்ணம் ஈடேற வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, எதையும் துணிந்து செய்ய அவன் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

எதிர்பார்த்திருந்தபடி நவாபிற்கும் கிளைவிற்கும் போர் மூண்டது. இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மீர்ஜாபருக்கு, பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்த கதையாயிற்று. ப்ளாஸி என்ற இடத்திலே அந்தப் போர் நடந்தது. காலை எட்டு மணிக்கு ஆரம்பமாகியது. ஒருமணி நேரம் திடீரென்று பெருமழை பெய்தது. நவாப்பின் சேனை வெடி மருந்தை நனைய விட்டுவிட்டது. நனைந்து போய்விடாமல் மூடி வைத்துக்கொண்டது கிளைவின் படை. மழை நின்றது மூவாயிரம் பேர் கொண்ட கிளைவின் சிறிய படைக்கும், ஐம்பதினுயிரம் பேர்கொண்ட நவாபபின் பெரிய சேனைக்கும் சண்டை துவங்கியது. நம்பிக்கைக்குரிய நவாப்பின் முக்கிய தளபதி ஒருவன் படுகாயமடைந்தான். அவன் நிலை கண்டு இரக்கம் கொண்ட குதிரை ஒன்று, போர்க்களத்திலின்று அவனைச் சுமந்துகொண்டு ஓட்டமெடுத்தது.

இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் நவாப் மிகவும் தத்தளித்தான். என்ன செய்வதென்று புரியாமல் விழித்தான். 'நல்ல சமயத்தை நழுவவிடலாமோ' என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டான் மீர்ஜாபர். "இப்போது ஓடிப்போய்விடலாம்; இரவு இளைப்பாறலாம்; மீண்டும் நாளை வந்து போர் செய்யலாம்; யானே போரை முன்னின்று நடத்துகிறேன்" என்று, ஒரு யோசனை கூறினுன். 'வெளுத்ததெல்லாம் பால்' என்று கருதும்

மனப்பக்குவம் கொண்ட நவாப், அவனுடைய வஞ்சக உரைக்குச் செவி சாய்த்தான். மிக வேகமாகச் செல்லும் ஒரு ஒட்டகத்தின் மீது தாவினான். அவன் உள்ளமதைப் புரிந்துகொண்டதுபோல், அந்த நல்ல ஒட்டகம் அதிவேகமாகப் பறந்து சென்றது.

"இதுதான் தக்க சமயம். உடனே வந்து தாக்குங்கள்" என்று மீர்ஜாபர் தூது அனுப்பினான் கிளைவ்வீரனுக்கு. நவாப்பின் பெருஞ்சேனை சின்னாபின்னமாகியது; சிதறி ஓடியது. வெற்றி கிளைவின் பக்கம் சாய்ந்தது.

'உலுத்தனன' மீர்ஜாபருக்கு ஒரு மகன் இருந்தான், ஒட்டகத்தின்மீதேறி ஓடிவந்த நவாபை, வழியிலேயே இரக்கமின்றிக் கொன்றுவிட்டான். தந்தைதான் பச்சைத்துரோகியாக இருந்தான். தனயனாவது உத்தமனாக—செய்ந்நன்றி மறக்காதவனாக இருக்கக் கூடாதோ? அவனும் துரோகியாகவா இருக்க வேண்டும்? சரியான தந்தை! சரியான மகன்!!

ஒன்பது மணி நேரம்தான் அந்த ப்ளாசிப் போர் நடந்தது. அந்த ஒரு சில மணித்துளிகளில் தலைகீழ் மாற்றங்களை அன்றோ, அந்தச் சண்டை உண்டாக்கிவிட்டது. அதிகாரம் வெள்ளையர் கைக்கு மாறியது. நவாப் சுராஜ் உத்தௌலா இருந்த இடத்திலே மீர்ஜாபர் பொம்மையாக உட்கார வைக்கப்பட்டான். இது கொஞ்ச நாள் வாழ்வுதான் என்பதை அவன் எப்படி அறிவான்? ஆங்கிலர் தம் கைப்பாவையாக இருந்துகொண்டு, அவர்கள் சொல்லிய படியெல்லாம் ஆடினான்.

காலம் ஓடியது. கசப்பும் வளர்ந்தது. எந்த வெள்ளையர் மீர்ஜாபரை உயர்ந்த இடத்தில்கொண்டு போய் உட்கார வைத்தார்களோ, அந்த வெள்ளையரே அவனை அங்கிருந்து கீழே உருட்டி விட்டுவிட்டார்கள். வந்து கீழே விழுந்த அவன் அலறினான்; அனலிடைப் புழுவெனத் துடிதுடித்தான்; குருதிக் கண்ணீர் வடித்தான். இப்போது கண்ணீர் சிந்தி என்ன பயன்? அவனது மனச்சாட்சி அவனை அணு அணுவாய்க் கொன்று தினறது.

'வஞ்சகர் வாழ்ந்ததில்லை' என்பது வரலாற்றுக் கண்ணாடி, நமக்கெல்லாம் தெற்றெனக் காட்டும் ஒரு நல்ல பாடமாகும். ❋

'தலை'யும் 'கை'யும்!

—[மாண்மகிழன்]—

"கவின்கலை மன்றம்" — இதனை அறியாதவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? நாடகங்கள் — நடனங்கள்— —சொற்பொழிவுகள் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்று வாரந்தோறும் அங்கு நடைபெறுவது வாடிக்கையாயிற்றே!

இவ்வாரம் அம்மன்றத்தில் தொழிலாளர்கள் மாநாடு. கலையழகை ரசித்துக்கொண்டிருந்த அம் மன்றம், நெருங்கிய கூட்டத்தை வேறு கூட்டிவைத்து, புன்னகை வெள்ளத்திலே மூழ்கி இருந்தது உண்மையிலேயே சிறப்பாகத்தான் இருந்தது.

மாநாட்டில் பல திறப்பட்ட பொருள்களைக் குறித்து விவாதங்கள் நடைபெற்றன. முடிவுகளும் எடுக்கப்பட்டன. எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும், உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்துபோன கரங்களின் தட்டல்கள் உற்சாகமூட்டின.

தொழிலாளர்கள் புளகாங்கிதத்தில் மூழ்கி இருந்தார்கள்! அந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய சிந்தனைக்கு ஒரு கேள்வி பிறந்தது. பிறந்த கேள்வி தொழிலாளர்களுக்குள்ளே சிறிது நேரம் அமைதியை தவழ்வித்தது.

அமைதிக்குப்பின் அதே கேள்வி அவர்களூடே ஒரு குழப்பத்தை மூட்டிவிட்டது. குழப்பம் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாகி, உபத்திரவத்தைத் தர ஆரம்பித்தது.

உலகத்திலே எத்தொழில் சுலபமானது; எது கடினமானது? — இது அவர்களை அரித்துக்கொண்டிருந்த கேள்வி. தொழிலாளர்களுக்கிடையில் வினாவுக்கு விடை கூறும் ஆவல் அலைமோதியது! அதனால் உண்டான மாறுபட்ட கருத்து மோதல்கள் சொல்லி முடியா! அவ்வினாவை. மோதிய மோதல்களில் ஒன்றிலாவது நீதியோ, நேர்மையோ, உண்மையோ, தெளிவோ இல்லாமலே போயிற்று!

ஏனென்றால்......

'அ' வகைத் தொழிலாளி எழுந்தார். 'ஆ' வகைத் தொழில் மிகச் சுலபமானது என்றார். இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த 'இ' வகைத் தொழிலாளி சும்மா இருப்பாரா? உடனே "இரண்டுமே சுலபம், என் தொழிலே கடினம்" என்றார். 'ஈ' வகைத் தொழிலாளி பார்த்தார். இந்நிலையில் அவருக்கு அவருடைய எண்ணத்தை வெளியிட விருப்பம் இல்லாமல் போயிற்று! வடிவு பெறாத கற்பனைபோல் தன் எண்ணத்தை உள்ளுக்குள் வைத்திருந்தார். அந்த எண்ணமென்னவோ இதுதான்-"அனுபவமில்லாதவர்கள்! என் தொழிலை அறியமாட்டார்கள். அறிந்தால் இப்படி மோதிக்கொள்ளமாட்டார்கள்! கஷ்டப்படவே பிறந்தவன் நான்" இவரைப்போலவே ஏனைய தொழிலாளர்களும் தங்கள் தங்கள் தொழில்களே கடினமானவை என்று உள்ளூரக் கூறிக்கொண்டு அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எத்தனை நேரம் இப்படியே குழப்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். முடிவின்மேல் அவர்களுக்கு அளவு கடந்த விருப்பம் உண்டாகிவிட்டது.

"முடிவெடுப்பது எப்படி?" — இந்தப் புதிய குழப்பம் அவர்களை வாட்டாமல் வாட்டியது! குழம்பி இருந்த ஒரு தொழிலாளி பொறுமையே இல்லாமல் மற்றொரு தொழிலாளியைப் பார்த்து "என்ன அண்ணே, உங்களுக்கும் புரியவில்லையா? என்னமோ, போங்கண்ணே, நீங்களும்தான் படிச்சுத் தொழில் செய்கிறீர்கள், இதற்கு ஒரு வழிசெய்ய அல்லது செய்விக்க இன்னும் யுக்தி பிறக்கவில்லையே" என்றார். அடுத்த விநாடியே அந்த கணக்காயத் தொழிலாளி விழிப்புற்றவராய், எந்தப்பொருள் பற்றியும் அருமையாகப் பேசக்கூடிய பேச்சாளர் 'க'விடம் ஒரு தாளில் "எத்தொ

ழில் கடினம், எத்தொழில் சுலபம்?" என்று எழுதிக்கொடுத்து, அதைப்பற்றி விளக்கிப் பேசுமாறு விண்ணப்பித்தார். பேச்சாளர் விருப்போடு விண்ணப்பத்திற்கு ஒருப்பட்டார். பிறகு......

அவர் பேச ஆரம்பித்தார்...... உலகத்திலே எத்தனையோ தொழில்கள் உள்ளன! அத்தனை தொழில்களையும் விளக்கிச் சொல்லி, இதில் இன்னது கடினம் —இதில் இன்னது சுலபம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்க இயலாது; தேவையற்றது. கூறிக்கொண்டிருந்தாலும் அதில் உங்களுக்கும் விருப்பம் இருக்காது. எனவே நாம் ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தோடு தொழில்களைக்காண்போம்.

தொழில்களில் பல மாற்றங்கள் உள்ளன. ஆனால் அவை நாம் நோக்கப்போகும் பெருநோக்கில் மாற்றங்களாகப் புலப்படாது. ஆனால் ஒரே ஒரு மாற்றம் மட்டும் எந்நோக்கில் நோக்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அடிப்படை மாற்றமாகவே தெரிகிறது. அம்மாற்றத்தை முன்வைத்தால் ஒரு தெளிவு பிறக்கிறது. பிறந்த அத்தெளிவினால் தொழிலுலகம் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிபடுகிறது. இதைக்கொண்டு மொத்தத்தில் உலகத்தவர்கள் இரண்டு வகைத் தொழில்கள் செய்கிறார்கள் என்று துணிந்துக்கூற முடிகிறது.

அந்த இரண்டுவகைத் தொழில்கள்தான் கூறிய மூளை சம்மந்தப்பட்டதும், சீரிய கை சம்மந்தப்பட்டதும் ஆகும். அப்படியானால் கைத்தொழிலுக்கும் மூளைக்கும் சம்மந்தமில்லையா? மூளைத் தொழிலுக்கும் கைக்கும் தொடர்பில்லையா? என்று கேட்பீர்கள். இந்த ஐயம் சாதாரணமாக உண்டாக நியாயமே இல்லை.

ஏனென்றால் இந்த இரண்டு பிரிவுச் சக்திகள் இணையாவிட்டால் தொழிலே இல்லையே. ஆனால் இணைபபில் உழைப்பில் பேதம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

மூளைத் தொழிலாளர்க்கு, கையின துணை, கைத்தொழிலாளர்க்குப் பயன்படுவதுபோல் பயன்படுவது இல்லை. கைத்தொழிலாளர்க்கு, மூளையின துணை மூளைத் தொழிலாளர்க்குப் பயன படுவதுபோல் பயன்படுவதில்லை. மூளைத் தொழிலாளி கடினப்படுவது கரங்கள் ஓய்ந்துவிடுவதால் அல்ல. ஆனால் கைத்தொழிலாளி கடினப்படுவது கரங்கள் ஓய்ந்து, களைத்துவிடுவதால்.

இதைத்தான்எப்படிநோக்கினும் தோன்றும் மாற்றம் என்று குறிப்பிட்டது. இம்மாற்றத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போதுதான் தொழிலுலகு இரண்டு பிரிவுகளாக உடைபடுகிறது.

இப்படித்தொழிலாளர்களை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதும், குழப்பம் இல்லாமல், சுலப, கடின ஆராய்ச்சியினைத் துவக்க உற்சாகம் பிறக்கிறது.

இருவகைப்பட்ட தொழில்களைக் கூர்ந்துநோக்கியதும், இருவகைத் தொழிலாளர்களை அழைத்து கைத்தொழிலாளியிடம் 'தலை'த் தொழில்தான் கடினம் என்றால் அதை கைத்தொழிலாளி ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார். அதுபோலவே 'தலை'த் தொழிலாளியிடம் கைத்தொழில் கடினம் என்றால் அதை 'தலை'த் தொழிலாளி ஒத்துக் கொள்ளமாட்டார். இருவரிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள்! கைத்தொழிலாளர் நினைப்பார் 'தலை'த்தொழில் சுலபமே என்று. ஆனால் செய்யச் சொன்னால் நிச்சயம் துன்பத்தையே முத்தமிடுவார். அவ்வாறே 'தலை'த் தொழிலாளர் கைத்தொழிலாளர் கைத்தொழில் எளிதே என்று கருதிக்கொண்டிருந்து, அதனைச் செய்யப் புகுவாரானால் நிச்சயம் திணறத்தான் செய்வார். எனவே 'அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை' தத்துவம் அவ்விடத்தில் தாண்டவமாடுவது இயல்பாகி விடுகிறது. ஆனால்,இரண்டிலும் கடினம் இருப்பது தெளிவாகிறது. அப்படிக் கடினம் தோன்றக் காரணமாக இருப்பதும் அளவு மீறும் குற்றம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அளவுமீறின் எதில் துன்பமில்லை? இதொடு பல நியாயமானகாரணங்களும் உள்ளன. அநியாயமான காரணங்களும் உள்ளன. எனவே கடின துன்பம் உண்டாவது சூழ்நிலைகளால்தான் எனலாம். நல்ல நிலைகளில் செய்யும் போது இப்பிரச்னை உண்டாவதற்கு இடமே இல்லாமல் போகும்.

ஆனாலும் இவ்விரண்டுதொழில்களிலும ஒரு தனிப்பட்ட கடின சுலபம் இல்லாமல் இல்லை. கடின சுலபம் என்றதும் உழைப்பைப் பொறுத்து என்று எண்ணவேண்டாம். ஏனென்றால் அந்நிலை அவைகளின் உயர்ந்த குறிக்கோளினைப் பொறுத்தது.

கைத்தொழிலைப்பொறுத்தவரையில் உண்மையானஉழைப்பையும், முயற்சியையும் போட்டால் பழக்கத்தால் கைத்தொழிலின் எல்லையைத் தொடலாம். இது எல்லோராலும் ஆகக் கூடியது. அப்படியே எல்லோராலும் முடியாவிட்டாலும் ஒரு சிலராலாவது நிச்சயம் முடியும். வெற்றி இத்துறையில் திண்ணமாக கிட்டும். வெற்றி பலர் கண்டிருக்கிறார்கள். காணுவார்கள்; காணப்போகிறார்கள். இது கைத்தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் உள்ள ஒரு சுபாவம்!

ஆனால் மூளைத் தொழிலில் முழுக்க முழுக்க மாறுபட்ட அனுபவமே கிட்டும். இத்துறையின் எல்லையைக் கண்டவர்கள் கிடையாது முழு அனுபவம் பெற்றவரும் கிடையாது. ஏனென்றால் முடியாதது.

எத்தகைய திறமையான தொழிலாளியும் இத்துறையில் எங்காவது தவறினைச் செய்தே தீருகிறான். எத்தனையோ காணாமலே இருக்கிறான். முழுமை இத்தொழிலாளிக்குக்கிட்டுவதேகிடையாது. எல்லைமைக்காண அலைகிறான். முடியாமல் நிலைகுலைகிறான். அவன் இலட்சியம் நிறைவேறுவதில்லை. தான் இத்தொழிலில் பெற்றிருக்கும் அனுபவத்தைத் திரும்பிப்பார்க்கிறான. அழுகை அவன் குரல்வளையை நெரிக்கிறது. அவன் அனுபவமெல்லாம் கைமண் அளவினதாகவே தெரிகிறது. இப்புதிய அனுபவம் கைத் தொழிலாளியிடம் இல்லாதது. எனவே இவை இருவரிடையே உள்ள மாற்றம்—வேறுபாடு—சுலபம்—கடினம்!

முகவரி மாற்றம்

'சிதம்பரம் தோழரும் எழுத்தாளருமான மலர்மன்னன் சுரங்கத்தொழிற் பயிற்சி பெறும் நிமித்தம் மத்தியப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றிருப்பதால் கழகத் தோழர்கள் பின்வரும் புதிய முகவரியினையே பயன்படுத்துமாறு வேண்டப்படுகின்றனர்.

K. Aravindan (Malar Mannan)
Room No. 9.
Hostel of The Miningtrainees
CHIRMIRI P. O.
Surguta District
MADYA PRADESH

அமைச்சரும் அதிகாரிகளும்

உங்களுக்கு மட்டும்தான் குறை சொல்லத் தெரியுமா என்ன—எங்களுக்கும் அந்தத் திறமை இருக்கிறது — இதோ தொடங்குகின்றேன்—பாரீர்—இல்லை இல்லை கேளீர் — என்று யாரிடத்திலோ சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டவரைப் போல அமைச்சர் இராமய்யா அவர்கள் மதுரையிலே பேசியிருக்கின்றார்.

இருக்காதா என்ன — நாட்டிலே நலிவு—பசி, பஞ்சம் மலிந்திருக்கிறதே தவிர மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான வழியும் காணோம், வகையும் தெரியவில்லை — இதற்கெல்லாம் காரணம் இங்குள்ள இளித்தவாயர்கள்தான் என்று எதிர்க் கட்சியினர் கூறிடும்போது, நாம் சும்மா இருப்பது கோழைத்தனம். நாமும் யார்மீதாவது குறை சொல்லியாக வேண்டுமே என்று எண்ணுகின்றார்கள். யாரிடத்திலே அவர்களுடைய கோபத்தைக் காட்ட முடியும்? யாரிடத்திலே காட்டினால் ஆபத்து வராதோ அவர்களிடத்திலேதானே காட்டமுடியும்?

தமிழ்நாடு வாழ வழி இல்லை என்பதை உணர்ந்து அவர்கள் டெல்லியின்மீது கோபம்கொள்ள இயலாது. கொண்டால் இவர்களுடைய பதவியின் வயது உடனே இத்துணை நாள்தான் என்று தீர்மானமாகிவிடும். அதனாலே அமைச்சர் யார்மீது கோபத்தைக் காட்டலாம் என்று பார்க்கின்றார். முதலாளி கணக்கப்பிள்ளைமீது பாய்கின்றார். கணக்கப்பிள்ளைக்குக் கடும் கோபம் எழுகின்றது. ஆனால் அதை அவர் முதலாளியிடம் காட்டமுடியுமா என்ன? கணக்குப்புத்தகத்தின் மீதுதான் காட்டிட வேண்டும். ஏன் என்றால் அது திருப்பிக் கேட்காது!

அதைப்போல அமைச்சருக்குக் கோபம் வருகின்றது. யார்மீது காட்டலாம் என்று பார்க்கின்றார்; எதிரே அதிகாரிகள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களைக் கண்டவுடனே முகத்திலே ஒரு பொலிவு தோன்றுகின்றது. அடுத்த தேர்தல்வரை நாம் சொல்வதைத் தானே இவர்கள் கேட்கவேண்டும், நம்மை மீறி ஒன்றும் சொல்லவோ செய்யவோ இயலாதே என்பதை உணருகின்றார். அவருடைய கோபத்தைக்காட்ட இவர்களைவிடத் தகுந்த இடம் வேறு ஏது என்று எண்ணி மனம் மகிழ்கின்றார். மக்களே நாட்டின் நலிவுக்கு நாங்கள்தான் காரணம் என்று எவரோ சொல்லிடுவதனைக் கேட்கின்றீர்களே — நான் சொல்லுகின்றேன் உண்மையில் யார் தெரியுமா காரணம்—இதோ இந்த அதிகாரிகள்தான்! என்கிறார். அந்த முறையில்தான் அமைச்சர் இராமையா அவர்கள் மதுரையில் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறாததற்கு அதிகாரிகளே காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இன்ன அதிகாரிக்கு இன்ன வேலை என்பது இன்னும் புரியவில்லை என்றும் ஆயாசப்படுகின்றார். தெரியவில்லை என்று சொல்லுவது மட்டும்தான் தன் கடமை என்று அவர் எண்ணுகின்றார் போலும்! தெரியாதவருக்குத் தெரிவிக்கும் கடமையும் அமைச்சரைத்தானே சார்ந்தது? இன்ன அதிகாரிக்கு இன்ன கடமை என்பதை இதுநாள்வரை தெரிவிக்காத குற்றம் அமைச்சரைத்தான் சாருகின்றது! ஆனால் அமைச்சர் அதிகாரியைக் குறைசொன்னதைப்போல அதிகாரி திரும்பி அமைச்சரைக் குறை சொல்லத்தான் முடியாதே! அவர் கணக்குப் புத்தகம்தானே?

ஒருவேளை அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தால் எந்த வேளையில் தான் எந்த வேலையைச் செய்யத் தொடங்கினாலும் ஏதாவது ஒரு கதர்ச் சட்டை தன் கையைப் பிடித்து இழுத்துத் தடுப்பதை அல்லவா சொல்லிட நேரிடும். சொன்னால் பிறகு அதிகாரி ஆடிக்காற்று இலவம் பஞ்சு போல அங்கும் இங்கும் அலைந்திட வேண்டுமே!

★

கவர்ச்சிகரமான அச்சக வேலைகள்!
அழகான 'பைண்டிங்' வேலைகள்!
அச்சு வேலையின் சகல துறைகளுக்கும்
முல்லை அச்சகம்
3—40. மவுண்ட் ரோடு
ஆயிரம் விளக்கு: சென்னை 6.
வெளியூர் தோழர்களும் தொடர்புகொள்க.
குறைந்த கட்டணம் :: சிறந்த வேலை.
முல்லை. சத்தி.
உரிமையாளர்.

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தேடிக்கொடுத்த பண்டித நேரு, அதைக் கொஞ்ச நாள் முன்னதாகவே செய்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதைத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். சிறு காயம், பெரும் புண் ஆகி, அதிலிருந்து சீழ் வடியத் தொடங்கி, இரத்தமெல்லாம் அசுத்தமாகி உடலெங்கும் புரையோடிய பிறகு, "ஐயா, நீங்களாவது வந்து பாருங்கள்," என்று டாக்டரை அழைப்பதைப் போல் என்னைக் காங்கிரசின் தலைமைப் பீடத்திலே அமர்த்தினார். பூசாரியையும், மாந்திரீகனையும், பச்சிலை அரைத்துத் தருபவனையும் தாவகத்துத் தயாரிப்பவனையும் அணுகிக்கொண்டிருந்த நேரத்திலேயே, டாக்டரை அணுகியிருந்தால்...! நோயாளி பிழைத்திருக்கக்கூடும் என்பது மட்டுமல்ல — டாக்டருக்கும் 'கைராசிக்காரர்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கும், அல்லது அந்தப் பெயர் முன்னமேயே ஏற்பட்டிருந்தால் நிலைத்திருக்கும்.

நோயை முற்றவைத்துவிட்டு, நோயாளி இறந்துவிட்டால், அல்லது அவனது நோய் குறையவில்லையென்றால் அதற்காக வருத்தப்பட்டுப் பலன்?

காங்கிரசு சீர்குலைந்து விட்டது—ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன — சுயநலக்காரர்கள் தொகை அதில் அதிகமாகிவிட்டது—பதவிப் பித்துப் பிடித்தோர் பெருகிவிட்டனர் —என்று பண்டித நேரு மட்டும் பேசினால்கூட நான் வருத்தப்படமாட்டேன்; அப்படிப் பேசுவதிலே ஏதோ உட்பொருள் இருப்பதாகக்கூட எண்ணிக்கொள்வேன்! நேற்றுவரை எப்படியெப்படியோ எங்கெங்கோ இருந்துவிட்டு, தேர்தல் காலத்தில் காங்கிரசிடம் சரண் அடைந்தவர்கள்கூட அல்லவா பேசுகிறார்கள்! இப்படிப் பேசுவதாலேயே தாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று உலகுக்கு நிரூபித்துவிட்டதாக அவர்கள் எல்லோருக்குமே எண்ணம்! பாவம்! உலகம் அவ்வளவா ஏமாந்துகொண்டிருக்கிறது!

இவ்வளவையும் பார்த்தால் யாருக்குத்தான் ஆத்திரம் பிறக்காது? அந்த ஆத்திரத்திலேதான் காங்கிரசு எம். பி. க்கள் அனைவருக்குமே தாக்கீது விடுத்தேன், "நீங்கள் அனைவரும், காங்கிரசு இயக்கத்தோடும், மண்டலக் கட்சி உறுப்பினர்களோடும் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுங்கள்," என்று தாக்கீது விடுத்து மாதங்கள் இரண்டு ஆகின்றன! ஆனால் என்ன நடந்தது? பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எவரும் இதுவரை என் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இவர்களெல்லாம், காங்கிரசு இயக்கத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே, சிறைவாசம் அனுபவித்து, தடியடி பட்டு, துப்பாக்கிக்கு மார்காட்டி, இரத்தம் சிந்தி உழைத்தவர்களானால், அவர்களுக்குப் புரியும், கட்சி மெள்ள மெள்ளக் கரைந்து வருவதைக் காணும்போது அதைக் கட்டிக்காத்தவர்களது உள்ளம் எவ்வளவு வேதனைப்படும், என்று! ஆனால் இவர்களிலே எத்தனை பேர் அப்படிப்பட்டவர்கள்?

என் ஆணைக்குக் கட்டுப்படாதவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்திட என் கரத்திலே இருக்கிற ஒரே ஆயுதம், அவர்களைக் கட்சியிலிருந்து விலக்கிவிடுவதென்பது! அந்த ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தால், பண்டித நேருவே குறுக்கிட்டால்...?

குறுக்கிடமாட்டாரென்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

டாக்டரைக் கடைசி நேரத்தில் அழைத்ததுமல்லாமல், அவர் ஆபரேஷன் செய்தாகவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதற்கும் ஒப்புதல் தரப்படவில்லையென்றால் டாக்டர் என்ன செய்ய முடியும் — 'விதி'யின் மேல் பழியைப் போடுவதைத் தவிர?

*

பண்டித பந்த்

பாவம், தேபர்! நல்ல மனிதர்—ஆனால் நல்ல அரசியல் வாதியல்ல! வெளுத்ததையெல்லாம் பால் என்று நம்பிவிடுகிறார்! அதனாலல்லவா இபபடிப்பட்ட இக்கட்டான நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது அவருக்கு!

காங்கிரசுக் கட்டிடம் கலகலக்க ஆரம்பித்த சமயத்தில் அதைக் கட்டிக்காக்கும் பொறுப்பை நேரு இவரிடம் ஒப்படைத்தபோது, நல்ல அரசியல் வாதியாக இருந்திருந்தால், ஏற்றுக்கொண்டிருப்பாரா? நான் அவரது நிலையிலிருந்தால் நிச்சயமாக மறுத்திருப்பேன் ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி! கட்டிடம் இடிந்து விழுந்துகொண்டிருக்கும்போது, தூணைத் தாங்கிப் பிடித்துக்கொள்ள இன்னொருவரை அழைத்தால் என்ன பொருள்? அந்த அழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு சென்றால், செல்பவனது கதி என்ன ஆகும்?

அதே கதிதான் இன்றைக்குத் தேபருக்கு ஏற்பட்டிருப்பது. இவரைக்கொண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டபோதே இவர் யோசித்திருக்கவேண்டாமா?

காங்கிரசு எம். பி. க்களிடம் இன்றைக்கு அதிகமானதொடர்பு கொண்டிருப்பது பண்டித நேருதான்! ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் நேருவைச் சந்தித்து அவர்கள் பேச வேண்டுமென்று கூட ஏற்பாடாகியது. நேருவின் கண் பார்வை நம்பக்கம் திரும்பாதா—ஒரு புன்னகை கிடைக்காதா—இனிய வார்த்தை ஒன்று அவர் வாயிலிருந்து வராதா — என்று ஏங்கிக் கிடப்பவர்கள்தான் அவர்களிலே பலர்! அவர்களுக்குப் பண்டித நேரு தாக்கீது விடுத்திருந்தால்—ஏன், வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால்கூட—ஓரளவு பலன் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

அதைவிட்டு விட்டு, தேபரைப் பயன்படுத்தி ஏன் ஆழம் பார்க்க வேண்டும்?

"சட்ட சபையிலோ, பாராளுமன்றத்திலோ இடம் பிடித்தவுடன் காங்கிரசுக் கட்சிக்கும் தங்களுக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போய்விட்டதாகப் பலர் எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள்" என்று சமீபத்தில் கூட லால் பகதூர் சாஸ்திரி பேசியிருக்கிறார். கட்சிக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த அளவு தொடர்பு அற்றுப்போன பிறகு, கட்சித் தலைவர்மூலம் அவர்களுக்குத் தாக்கீது பிறப்பிப்பதிலே என்ன பொருள்!

ஒரு சமயம் தேபருக்கு நாட்டில் எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறதென்று பண்டித நேரு புரிந்துகொள்ள நினைத்திருப்பாரோ? சே! சே!! அப்படி இருக்காது! அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியமென்ன? எதிர்த்துக் கேள்வி

கேட்டு, தொல்லை தருபவரல்லவே அவர்! அவரிடம்போய் நேரு அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டிய காரணமென்ன?

கௌஹத்திக் காங்கிரசில் தேபரை யானைமீது வைத்து ஊர்வலமாக அழைத்து வந்தார்கள். அப்போது அவரைச் சுற்றியே மக்கள் கூட்டம் இருந்தது. நேருவை வரவேற்கக்கூட ஆளில்லை! ஒருசமயம் அதன் எதிரொலியாகக்கூட இது இருக்கக் கூடுமோ?

எது எப்படியிருந்தாலும், கட்சிக்கு முன்னிருக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இதெல்லாம் வழியல்ல! வேண்டுமானால் இத்தகைய வழிமுறைகள் தனிப்பட்டவர்களின் அரசியல் உயர்வு தாழ்வுகளுக்குப் பயன்படும்! நாமெல்லாம் தினமும் சொல்லிவருகிற பிரச்சினைகளை, காங்கிரசில் மலிந்துவிட்ட பற்பல குறைபாடுகளை, அகற்ற வேறொரு வழி இருக்கிறது. அந்த வழிதான் நல்ல முறையில் பயன் தரும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் என் உள்ளத்திலே இருக்கிற கருத்தை வெளியே சொன்னால் என்மீதுமக்களுக்கேசந்தேகம் எழுமோ என்ற பயம் எனக்கு!

பண்டித நேரு ஆட்சிக்கு வந்து பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. அவருடைய செல்வாக்கு நாளுக்கு நாள் வெளியுலகில், யாருமே எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாத அளவில் வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால், அதே வளர்ச்சி உள் நாட்டில் இருக்கிறதா என்பதுதான் எனக்கிருக்கிற சந்தேகம். இல்லையென்றால் தேபர் யானைமீது ஊர்வலமாக வந்தபோது கௌஹத்திக் காங்கிரசில், இவரை வரவேற்க ஆளில்லாமல் போகக் காரணமென்ன?

உலக நாடுகளெல்லாம் புகழுகிற நேரத்தில்தான் சென்னைக்குப் போனார், இந்த ஜனவரி மாதத்தில். அவருக்கு இலட்சக் கணக்கானபேர் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்களாமே! எப்படி முடிந்தது இது? நானும்தான் அவருக்குப் பிறகு சென்றேன். எனக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டவில்லை அவர்கள்! அவர் ஆத்திரப்பட்டுப் பேசிவிட்டார் என்பதால் அங்கே எதிர்ப்பு எழுந்ததற்கு முக்கிய காரணம். அவருக்கு இன்று இருக்கிற மதிப்பு, இந்த நாட்டின் பிரதமர் என்ற முறையிலேதான்- தேசியத் தலைவர் என்ற முறையிலே அல்ல!

காந்தியடிகளுந்தான் இருந்தார். அவருக்குஎப்படித்'தேசியத் தந்தை' என்ற பெயர் கிடைத்தது! அவர் எந்தப் பதவியையும் வேண்டாமென்று ஒதுங்கியிருந்ததுதான் முக்கிய காரணம்.

பதவி வேண்டாம் என்று ஒதுங்கியிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அத்தகையதொரு மதிப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதல்ல! அப்படியானால் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்க வேண்டுமே. வினோபாவேக்கு அந்தப் பெயர் கிடைத்திருக்க வேண்டுமே!

ஆனால் இவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத பெயர், பண்டித நேருவுக்குக் கிட்டும் — அவர்மட்டும் பதவியிலிருந்து விலகினால்! "காந்தியடிகளின் வாரிசு" என்று நாம் கொடுத்திருக்கிற பெயருக்கு முழுப் பொருளும் ஏற்பட்டுவிடும். அப்போது அவர் சொல்லுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் நிச்சயமாக மதிப்பு ஏற்படும்.

அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு, பிறகு அவரே முயன்றாலொழிய காங்கிரசில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்கேடுகளை அகற்ற முடியாது.

ஆனால் எப்படி நான் இந்தக் கருத்தைக் வெளியே சொல்வது? ஏற்கெனவே, என்னைப்பற்றி ஏதேதோ பரவி வருவதாகத்தெரிகிறது! அவருக்கு எதிராக நான்தான் வேலை செய்து வருவதாகப் பலரால் பேசப்படுகிறதாம். இந்தத் தள்ளாத வயதில் நமக்கேன இதெல்லாம்; நாமுண்டு நம் வேலையுண்டு என்று பேசாமல் இருந்து விடுவதைத் தவிர வேறு வழி?

காங்கிரஸ் எம். பி.

மண்டல காங்கிரஸ்—மண்ணாங்கட்டிக்காங்கிரஸ்! இவர்களிடமெல்லாம் தொடர்பு. இதற்கொரு தாக்கீது! யார் செய்கிற வேலை இது?

யார் இந்தக் காங்கிரசு வேண்டுமென்று கட்டிக் கொண்டு அழுதார்கள்? தேர்தல் காலத்தில் வந்தார்கள்—நீங்கள்தான் கட்சியைக் காப்பாற்ற வேண்டும், இல்லையென்றால் இந்தத் தொகுதியிலே காங்கிரசு வரமுடியாது என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடினார்கள்—சரி, போனால் போகிறது, நம் பரம்பரைச் சொத்தில் ஒரு இலட்சம் அல்லது இரண்டு இலட்சம் செலவாகும், அவ்வளவுதானே—அதை வேறு எப்படியாவது சரிக்கட்டிக் கொண்டால் போகிறது என்று காங்கிரஸ் டிக்கெட்டில் தேர்தலுக்கு நின்றேன்.

நான் தேர்தலுக்கு நின்றகாலத்தில், "சோஷியலிச சமுதாய அமைப்புத்தான் எங்கள் இலட்சியம்" என்று சொல்லிக்கொண்டா ஓட்டுக் கேட்டேன்? அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் எத்தனை பேர் என்னை நம்பியிருப்பார்கள்? எனக்கு எப்படி ஓட்டு கிடைத்திருக்கும்? தட்டுவதைத் தட்டினேன்—என் பெட்டி திறந்தது—ஓட்டுப் பெட்டிகள் நிறைந்தன? யாருக்குத் தெரியாது இந்த உண்மை? அப்படியிருக்க, மண்டல காங்கிரசுக் கட்சியோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுங்கள், கட்சியின் கொள்கைகளை உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்து விளக்குங்கள், சமதர்ம சமுதாய அமைப்பைப்பற்றிச்சொல்லுங்கள், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மேன்மையை விவரித்துக் கூறுங்கள், என்று எனக்குத் தாக்கீது விடுத்தால் என்ன பொருள்? ஏனிந்த வீண் வேலை?

அப்படித்தான் தப்பித் தவறி மாவட்டக் காங்கிரசுக் கட்டிடத்துக்கோ, மண்டலக் காங்கிரசு அலுவலகத்துக்கோ போனால் என்ன ஆகிறது? என்னாலே ஏதாவது காரியம் ஆகக்கூடும் என்று நினைப்பவர்களெல்லாம் ஓடி வருகிறார்கள்—உளங்கனியப்பேசி உபசரிக்கிறார்கள்! தேனொழுகப் பேசுகிறார்கள்! மற்றவர்களெல்லாம், யாரையோ திருடனைப் பார்ப்பது போலல்லவா விழித்து விழித்துப் பார்க்கிறார்கள்! அவர்களுக்குக் கிடைக்கவிருந்த பதவியை நான் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டதாக அவர்களுக்கெல்லாம் எண்ணம்! நான் மட்டும் தேர்தலில் நிற்காமலிருந்தால், என் பணம் செலவழியாமலிருந்தால், இவர்களுக்கு அப்போது தெரிந்திருக்கும் அவர்களுடைய செல்வாக்கு!

எங்களுடைய கொள்கைகளுக்கும் மற்றவர்களது கொள்கை

களுக்கும் இன்னின்ன வேறுபாடுகள், இப்படிப்பட்ட முறைகளிலே எங்களது கொள்கைகள் மேலானவை, என்று விளக்கி விடுவதாலேயா ஓட்டு கிடைத்து விடுகிறது? பணமில்லாத யாரையாவது தேர்தலுக்கு நிற்க வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் கூட அவர்களுக்கு ஏராளமாக அல்லவா என்னைப் போன்றவர்கள் பணம் தருகிறோம், செலவுக்காக!

இப்படியிருக்க, மண்டல காங்கிரசுத் தலைவர்களோ, மாவட்டக் கமிட்டியின் முக்கியஸ்தர்களோ, என் மீது ஆத்திரப்படுவதிலே பொருளில்லை.

அவர்களிடம் போய்க்கொள்கை விளக்கம் தாருங்கள்—அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுங்கள்—என்று தாக்கீது பிறப்பிக்கப்படும் போதுதான் எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது!

ஒருசமயம் நம்மைக் கிண்டல் செய்வதற்காகத்தான் காங்கிரசுத் தலைமைப்பீடம் இப்படிச் செய்கிறதோ என்று கூட எனக்கு அடிக்கடி சந்தேகம் எழுகிறது.

ஆனால், நோக்கம் அதுவாக இருக்க முடியாது—காரணம் அடுத்த தேர்தலிலும் எனது தயவு தேவையாயிற்றே அவர்களுக்கு!

*

காங்கிரஸ் தியாகி

புற்றெடுப்பது கரையான்—புகுந்து வாசம் செய்வது பாம்பு! என்ன உலகமடா இது!

சின்ன வயதில், பள்ளிப் பருவத்தில், பெற்றோரையும் உற்றார் உறவினரையும் எதிர்த்துக் கொண்டு, படிப்பையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு எவ்வளவு தீவிரமாக இறங்கிப் பணியாற்றினேன், காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் நான் அனுபவித்த தொல்லைகள்; அம்மம்மா! இப்போது எண்ணினாலும் நெஞ்சு நடுங்குகிறது! எனனைப்போன்ற பலர் கொட்டிய இரத்தம்தான், இப்படியொரு இயக்கமாக உருவெடுத்திருக்கிறதே தவிர, இன்று அதிலே புகுந்துகொண்டிருக்கிற பணமுதலைகளும, ஆலை அதிபர்களும், பட்டம் போயும் பணத்திலே குறைவற்று இருக்கிற ஜமீன்தார்களும் உழைத்ததாலே வளர்ந்ததல்ல! ஆனாலும் என்ன செய்வது? இன்று அவர்களுக்குத்தானே செல்வாக்கு இருக்கிறது! இப்படியொருவன் இருந்தானே, உழைத்தானே, உல்லாசத்தையெல்லாம் துறந்தானே, உருக்குலைந்து நலிந்துபோயிருக்கிறானே என்று திரும்பிப்பார்க்கக் கூட நாதியில்லை! ஆறுதல் சொல்ல ஆளெவரும் இல்லை. பாவிகள்! எப்படிச் செய்வார்கள்! செக்கிழுத்த சிதம்பரனாரையும்—புரட்சிக்கவி பாரதியையும்—கொடியைக்காக்க உயிரைவிட்ட குமரனையும்கூட—சுதந்திரப் போரைப்பற்றி எடுத்த படத்திலே சேர்க்க மனமற்ற கல்நெஞ்சர்கள் என்னைப்பற்றியெல்லாம ஏன் எண்ணப்போகிறார்கள்?

இவர்கள் எண்ணாவிட்டால் கூடப் போகட்டும்! பணக்காரர்கள்தான் இப்போது கட்சிக்குத் தேவை என்றுகூடச் சொல்லாமல் சொல்லிக்கொள்ளட்டும், பரவாயில்லை! என் உழைப்புக்கும் தியாகத்துக்கும் மதிப்பு, கௌரவம், அவற்றை உணரும் பண்பு தலைவர்களுக்கு ஏற்படவில்லையென்பதற்குக்கூட நான் வருந்தவில்லை!

என் நெஞ்சைக் குடைந்தெடுப்பதாகவல்லவா செய்தி வருகிறது! எனக்கும், என்னைப் போன்று இன்னமும் கட்சியிலிருந்து வெளியேறாமல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற சிலருக்கும், காங்கிரசு இயக்கத்தின் கொள்கை கோட்பாடுகளைப்பற்றி, இந்தத் தொகுதி எம். பி. விளக்கம் தருவதாம். அதற்கெனத் தாக்கீது பிறப்பித்திருக்கிறாராம் தேபர்!

ஆண்டாண்டு காலமாக காங்கிரசிலேயே ஊறி, அதிலே இணைந்துவிட்ட எனக்கும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கும், காங்கிரசின் கொள்கை கோட்பாடுபற்றிய விளக்கத்தை, தேர்தல் சமயத்தில் 'ஞானஸ்நானம்' பெற்றவர்களா தருவது?

எங்களுக்குக் கொள்கைகள் புரியவில்லை — சமதர்மம் என்றால் விளங்கவில்லை— ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மேன்மை எங்களது மூளைக்கு எட்டவில்லை — என்றே வைத்துக்கொள்வோம்? எங்களுக்கு யார் விளக்கம் தருவது? யாராவது தலைவர் வரட்டும்—விளக்கமளிக்கட்டும், அவர் பெரிய தலைவராக இருக்கட்டும், அல்லது சாதாரணத் தலைவராக இருக்கட்டும், அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை.

ஆனால் நேற்றுவரை காங்கிரசை வெறுத்துவிட்டு, இலாப வேட்டைக்காக இன்று அதற்குள்ளே புகுந்துகொண்டிருப்பவர்களா எங்களுக்குக் கொள்கை விளக்கம் தருவது?

மீன் குஞ்சுக்கு தவறிப்போய் கிணற்றில் விழுந்துவிட்ட முயலா நீந்தக் கற்றுக் கொடுப்பது?

நீண்டநாள் இயக்கத்திலே இருந்த பாத்தியதையை விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு அந்தக் கொள்கை விளக்கத்தைப் பொறுமையோடு கேட்பதாகவே வைத்துக்கொள்வோம்!

"சமதர்ம சமுதாய அமைப்பே நமது இலட்சியம்" இன்று பண்டித நேருவும் மற்றும் பல தலைவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்! நமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் எத்தனை பேர் சமதர்மத்தைப் புரிந்து கொண்டவர்க்ள்? அப்படியே புரிந்து கொண்டாலும் எத்தனை பேர் ஆதரிப்பார்கள் அந்தக் கொள்கையை?

எனக்கும் என்னைப்போன்ற தியாகிகளுக்கும்—சமதர்மத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு மனமார வரவேற்பவர்களுக்கும்—அவர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது என்ற ஏற்பாட்டைத் தவிர வெட்கக்கேடு வேறென்ன வேண்டும்?

நல்லவேளை எம். பி. க்களிலே யாரும் தாக்கீதில் குறிப்பிட்டபடி நடக்கவில்லையாம்! நடந்திருந்தாலல்லவா தெரிந்திருக்கும் அவர்கள் பாடு!

அப்படி நடக்கவில்லை என்பதிலே ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சி இருந்தாலும், மற்றொரு பக்கம் வருத்தமும் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. நானும் என்னைப்போன்ற பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களும் உழைப்பை மூலதனமாகக் கொடுத்து வளர்த்த கட்சியின் தலைவர் தாக்கீது விடுப்பது—நேற்று, கட்சிக்குள்ளே வந்து புகுந்து கொண்டவர்கள் அதை மதிப்பதில்லை — என்பதை எண்ணும்போது உள்ளம் குமுறுகிறது!

உம்! என்ன செய்வது? நடக்கிறபடி நடக்கட்டும்!

பதிவு எண்: எம். 4642 தொலைபேசி எண்.... { அலுவலகம்.... இல்லம்....

ஆங்கிலம் (இங்கிலீஷ்) திருத்தமாகக் கற்பதற்கென
சென்னையிலுள்ள மாபெருங் கல்வி அரங்கம்

The School of English Learning

ஆங்கிலக் கல்வி நிலையம்

60, பிராட்வே, மண்ணடி, சென்னை-1.

தமிழ்
எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்
ஒரே
வருடத்தில்

இங்கிலீஷ் இலக்கண ரீதியாக

சென்னையில் உள்ளவர்கள் நேர்முக வகுப்புகளில் சேர்ந்தும்
வெளியூர்களில் உள்ளவர்கள் தபால் மூலமும்
ஓய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி சிறந்த முறையில் கற்கலாம்.

புதிய வகுப்புகள்
ஆரம்பம்:
12-8-1958
வகுப்பில் சேர மனு செய்ய
கடைசி தேதி:
11-8-1958

இங்கிலீஷில் சொந்தமாக எழுதவும் பேசவும் கட்டுரைகள் வரையவும் கடிதப் போக்குவரத்து செய்யவும் அடிப்படையிலிருந்து கற்பிக்கப்படும்—ஒப்பற்ற முறையில் இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். சென்னையிலுள்ளவர் காலையிலோ மாலையிலோ வசதிப்படி ஓய்வு நேரத்தில் வகுப்பிற்கு நாள்தோறும் ஒரு மணி நேரம் வந்து கற்றல் போதுமானது.

முழு விவரங்களைச் சென்னையிலுள்ளவர்கள் நேரில் வந்தும் வெளியூர்களில் உள்ளவர்கள் தபால் மூலம் எழுதியும் பெறலாம்.

முக்கிய அறிவிப்பு:—

16-வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே இவ்வகுப்புகளில் அனுமதிக்கப்படுவர். நேர்முக வகுப்புகளில் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். சென்னையிலுள்ளவர்கள் வகுப்பிற்கு நேரில் வந்துதான் கற்கவேண்டும்; தபால்மூலம் கற்கும் சலுகை வெளியூர்களில் உள்ளவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மட்டுந்தான். இங்கிலீஷ் வாசகங்களை ஓரளவு கூட்டிப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் தபால்மூலம் கற்க இயலும். சென்னையிலுள்ள ஓரளவு இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர்களுக்காகவும் இங்கிலீஷ் ஒன்றுமே தெரியாதவர்களுக்காகவும் தனித்தனியாக நேர்முக வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

ஓய்வு நேரத்தை வீணாக்காமல் நல்ல முறையில், பயன்படுத்தி உலக மொழியாக விளங்குகிற இங்கிலீஷைக் கற்க முன்வருக.

காஞ்சிபுரம், 9, திருக்கச்சிநம்பி தெரு 'திராவிடநாடு' அச்சகத்தில்
ஆசிரியர் சி. என். அண்ணாதுரையால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.